

سلجوقیان، احیاگر معماری اسلامی پایدار

مصطفی لعل شاطری¹ مریم محمدی²

1- کارشناس ارشد تاریخ ایران اسلامی از دانشگاه فردوسی مشهد

mostafa.shateri@yahoo.com

2- استادیار گروه تاریخ دانشگاه فردوسی مشهد

Mmohammadi@ferdowsi.um.ac.ir

چکیده

هدف این مقاله بررسی میزان تاثیرگذاری دوران حکومت سلجوقیان (590-447 ق)، بر معماری ایرانی_اسلامی و متعاقباً ادوار پس از آن می باشد. بی تردید این عصر تجلی گاه تلفیق دو سبک معماری اسلامی و سبکی منبعت از ساسانیان بود. چنانکه حکمرانان این سلسله با ایجاد شرایط و زمینه های مساعد برای هنرمندان و به ویژه معماران، زمینه خلق آثار جاودانه را فراهم آوردند. این مقاله بر آن است تا با تکیه به روش توصیفی_تحلیلی، به بررسی آثار برجای مانده از این دوره با رویکردی تاریخی_هنری در زمینه توسعه معماری پایدار بپردازد. یافته حاکی از آن است که معماری اسلامی این دوره نه تنها به تجلیگاه اماکن اسلامی در سرتاسر آسیا مبدل گردید، بلکه سایر حکمرانان بعد از آنان، به الگو برداری از این شیوه پرداختند.

کلید واژه: سلجوقیان، ایران، اسلام، معماری.